

Regeringskrisens fokus – invandringspolitiken

För två månader sedan skrev jag i en artikel på hemsidan att den nya svaga minoritetsregeringen skulle få svårt att vinna majoritet för sina förslag i riksdagen. Och att till den andliga kris som blivit allt tydligare i Sverige fördjupas också nu en politisk kris. Det är dock inte med glädje jag konstaterar att detta nu är ett faktum. En av orsakerna till att regeringen Löwens budget fallit, och den politiska turbulens som blivit följden av detta, är främst att finna på ett andligt plan. Regeringens förhastade och felaktiga beslut, att erkänna en palestinsk stat, är av en sådan dignitet och i ett bibliskt perspektiv ett mycket allvarligt beslut för vårt land.

Det var ett förhastat beslut dels därför att man inte tog ärendet till Utrikesnämnden, vilket borde ha skett med ett sådant speciellt beslut, dels därför att man inte tog tid att lyssna in andra EU-staters inställning. Beslutet var också felaktigt eftersom det inte finns någon palestinsk statsbildning att erkänna, i enlighet med internationella rättsregler. Historiskt sett har det aldrig funnits en nation som kallats Palestina och inte heller en etnisk folkgrupp som kallats palestinier. Palestina och palestinier är en konstruktion i politiskt syfte som började användas efter 1948 då Israel blev en egen stat. I etnisk mening är palestinerna araber och härstammar från olika delar av Mellanöstern.

Efter nedröstningen av regeringens budget i början av december har politikerna uppvisat ett synnerligen dåligt debattklimat i riksdagen. Det har varit rent sorgligt att höra hur politiker i samtliga partier talat om att man nu måste ta ansvar för landet, men som i samma andetag beskyllt sina motståndare för oansvarighet. Det har varit utsträckta händer och igensmällda dörrar från alla håll. Istället för att visa en ödmjuk attityd och att våga erkänna sitt eget misslyckande har man ägnat sig åt verbal "pajkastning" med ord såsom riksdagens lekstuga, monopolpengar, sandlådenivå etc. En sådan attityd är ovärdigt vår svenska riksdag. I detta svåra och allvarliga politiska läge skulle det behövas politiker med en moralisk och andlig resning, sådana med en stark integritet och som kan visa på en landsfaderlig omsorg. Det handlar ändå om landets främsta företrädare.

En annan orsak till riksdagens politiska dödläge är den konsekvent negativa hållning som samtliga partier har till Sverigedemokraterna. Jag kan förstå en sådan hållning utifrån ett ideologiskt och människovärdigt perspektiv, en hållning som jag själv delar, men därför är det än viktigare att tydliggöra den egna invandringspolitiken som de övriga partierna i stort står bakom. Man har naturligtvis debatterat enskilda frågor med Sverigedemokratiska riksdagsledamöter men det har uppenbarligen inte räckt till. För att medborgarna ska få en kännedom om hur de övriga partierna vill utveckla och förbättra migrations- och integrationspolitiken måste dess företrädare tala tydligt och ofta i denna, för den nära framtiden, så viktiga fråga.

Med den begränsade insyn jag har i flyktingmottagande har jag ändå förstått att det finns mycket övrigt att önska i hanteringen av nyanledda flyktingar och invandrare. Självklart ska vi ta emot alla som flyr ifrån krig och förföljelse av olika slag och som är i behov av skydd, men det måste ske på ett, för alla parter värdigt och rättssäkert sätt, vilket inte alltid sker idag. Flyktingmottagandet skapar ju uppenbara problem på många orter i landet.

Varför har inga partiföreträdare på allvar lyft denna, visserligen svåra, men för så många medborgare angelägna fråga, under denna höst. Något kan naturligtvis ha gått mig förbi, men intrycket är ändå att det

mest har varit Sverigedemokrater som haft något att säga i denna fråga. Partipolitiker som ändå försökt att föra fram konstruktiva förslag till förbättringar har i vissa fall blivit bryskt tillrättavisade av sina egna partikamrater.

Min förhoppning är att partipolitikerna i valrörelsen inför det extra valet den 22 mars tar upp invandringspolitiken med både självrannsakan och genomlysning av det läge som nu är och som förväntas nästa år med 100 000 nya flyktingar. Det är en verklighet som kan bli nog så besvärlig att bemästra och därför behöver alla goda krafter hjälpas åt att möta de människor som kommer till vårt land. Och för dig som tror på Guds möjligheter att gripa in i vår värld, bed att Han ger våra politiker, på alla nivåer, av sin vishet och bed också om ett förändrat andligt klimat i landet!

Claes-Göran Bergstrand. 2014-12-16